

**SUPREME COURT OF KOSOVO  
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS  
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL  
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së  
ŽALBENO VEĆE KAI**

**GSK-KPA-A-237/14**

**Priština,  
9. juni 2016.**

U postupku:

**Z. Đ.**

u ime svoga dede

**V. Đ.**

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsednik veća, Anna Bednarek i Sylejman Nuredini, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KKPK/D/A/228/2014 od 30. marta 2014. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA13587), nakon zasedanja održanog dana 9. juna 2016, donosi sledeće:

**PRESUDA**

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je izjavio **Z. Đ.** na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova **KPCC/D/A/228/2014** od 30. marta 2014, u delu koji se tiče zahteva **KPA13587**.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova **KPCC/D/A/228/2014** od 30. marta 2014, u delu koji se tiče zahteva **KPA13587**.

**Istorijat postupka i činjenično stanje:**

1. Dana 2. oktobra 2006, Z. Đ. je podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) upisan pod brojem KPA13587, u svojstvu člana domaćinstva nosioca imovinskog prava. Imovina se nalazi na parcelama br. 111/1; 112; 115/1; 117 i 118, katastarska zona Zaku, opština Podujevo, površine 2 hektara, 37 ara i 11 metara kvadratnih (u daljem tekstu: predmetna imovina). On tvrdi da je njegov deda V. Đ., kao nosilac imovinskog prava, sada pokojni, bio vlasnik nepokretne imovine koju je otkupio od zemljirođničke zadruge Krpimej tokom 1960-ih.
2. Sekretarijat Kosovske agencije za imovinu je napravio dva zahteva, postojeći pod brojem KPA13587 za parcele 111/1; 112; 115/1; 117 i 118 i novi pod brojem KPA90451 za parcele 130; 131; 132 i 133. Sekretarijat KAI je obavestio podnosioca zahteva o novom predmetu dana 5. maja 2008
3. U prilog zahtevu, Z. Đ. je podneo sledeća dokumenta KAI:
  - izvod iz posedovnog lista br. 79 od 20. februara 1992, koji je izdao Geodetski zavod iz Podujeva;
  - kupoprodajni ugovor br. 475 od 28. oktobra 1967. zaključen između zemljirođničke zadruge Krpimej kao prodavca i dede podnosioca zahteva, V. Đ., koji nije overen na sudu;
  - izvod iz posedovnog lista br. 79 koji je izdala Služba za katastar i nepokretnu imovinu iz Podujeva dana 5. maja 1999;
  - izvod iz posedovnog lista br. 34 koji je izdao Opštinski geodetski zavod iz Podujeva dana 24. decembra 1987, koji dokazuje da je predmetna imovina bila društveno vlasništvo zemljirođničke zadruge Krpimej;
  - presudu u odsustvu Opštinskog suda u Podujevu P.br. 89/79 od 15. januara 1979, kojom se potvrđuje da je V. Đ. kupio predmetnu imovinu dana 28. aprila 1967. putem javne aukcije.
  - zahtev za izvršenje presude za sud i ovlašćenje pod brojem 1159/79 od 3. oktobra 1979;
  - rešenje br. 192/82 o razgraničavanju zemljišnih parcela 113/2; 111/2 i 114 od 23. juna 1983;
  - aneks ugovora br. 990 od 5. juna 1968, u kome stoji da je bilo problema da se imovina upiše u javne knjige zbog spora u vezi sa delom zemljišta.

4. Jedinca za verifikaciju KAI, prema izveštaju o verifikaciji od 09.02.2007, je utvrdila da je u posedovnom listu predmetna imovina upisana kao društveno vlasništvo zemljoradničke zadruge Krpimej. U izveštaju od 1. juna 2006, nakon verifikacije u katastarskoj arhivi koja je izmeštena u Srbiju, posedovni list koji je podneo podnosilac zahteva je verifikovan i utvrđeno je da je predmetna imovina upisana na ime dede podnosioca zahteva.
5. Dana 16. decembra 2008, KAI je identifikovala imovinu i postavila obaveštenje na mestu gde se nalazi parcela u kome je stajalo da je imovina predmet zahteva i da zainteresovane strane mogu da podnesu svoje odgovore u roku od 30 dana. Niko nije podneo odgovor na ovo obaveštenje. Dana 22. jula 2010, KAI je ponovo izdala obaveštenje o zahtevu tako što ga je objavila u Službenom glasniku br. 5 i u UNHCR-ovoj brošuri za imovinu. I službeni glasnik i brošura su ostavljeni predstavniku sela, Fadilu Thaqiju, koji je pristao da ih postavi na ulazu u selo Zaku. Ista obaveštenja su stavljena i u Opštinski sud, Skupštinu opštine i u nekoliko opštinskih kancelarija u Podujevu.
6. Dana 18. decembra 2013, Kosovska agencija za imovinu je obavestila Kosovsku povereničku agenciju (sada Kosovsku agenciju za privatizaciju) da je podnosilac zahteva Z. Đ. podneo zahtev u vezi sa imovinom koja se nalazi u selu Zaku u Podujevu i da je, prema javnim knjigama, predmetna imovina upisana kao vlasništvo zemljoradničke zadruge Krpimej i da se zbog toga nalazi pod upravom Agencije.
7. Dana 23. decembra 2013, Kosovska agencija za privatizaciju je obavestila Kosovsku agenciju za imovinu da su katastarske parcele 111/2; 12; 115/1; 117; 118; 130; 131; 132 i 133 bile pod upravom društvenog preduzeća, zemljoradničke zadruge Krpimej i da su, od 1999, pod upravom Kosovske agencije za privatizaciju, bivše Kosovske povereničke agencije. U tom podnesku je navedeno i da su tokom 57. kruga privatizacije, katastarske parcele 117; 118; 130; 131; 132 i 133 prodane/privatizovane, navodeći da Kosovska agencija za imovinu nije imala nadležnost nad imovinom koja je pripadala društvenim preduzećima koja su bila pod upravom Kosovske agencije za privatizaciju, tj. Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja privatizacije.
8. Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je u svojoj odluci KPCC/228/2014 u vezi sa zahtevom KPA13587, dana 30. marta 2014, odlučila da odbaci zahtev sa obrazloženjem da je podnosilac zahteva prvobitno naveo da je imovinu izgubio usled oružanog sukoba, ali, po osnovu podnetih dokumenata i dokumenata pribavljenih po službenoj dužnosti od

strane Sekretarijata, dobili smo saznanje da je imovina pod upravom Kosovske agencije za privatizaciju i da je bila podvrgnuta postupku privatizacije.

**Žalbeni navodi:**

9. Z. Đ., u svojstvu žalioca, u ime svog pokojnog dede, je primio odluku komisije dana 30. jula 2014, a žalbu je izjavio dana 13. avgusta 2014.

**Pravno obrazloženje**

**Prihvatljivost žalbe**

10. Nakon razmatranja spisa predmeta i žalbenih navoda, shodno članu 194 Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (Službeni glasnik Republike Kosovo br. 38/2008) (u daljem tekstu: ZPP), u vezi sa razmatranjem žalbe po službenoj dužnosti i zbog razloga iznetih u žalbi, kao i zbog onih koji nisu navedeni u žalbi, sud smatra da je žalba prihvatljiva zbog toga što je izjavljena u zakonski predviđenom roku.
11. Vrhovni sud Kosova smatra da je žalba blagovremeno izjavljena, shodno članu 186, stav 1, u vezi sa članom 196 ZPP, zbog toga što je žalilac primio odluku komisije dana 30. jula 2014, a žalbu je izjavio dana 13. avgusta 2014. Stoga, žalilac je izjavio žalbu u roku od 30 dana, kao što je predviđeno članom 12, stav 1 Uredbe UNMIK-a br. 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-79. Ova zakonska odredba predviđa da žalba na odluku KIZK može da se izjavi u roku od 30 dana od dana prijema odluke.

**Žalbeni navodi:**

12. Žalilac navodi da je njegov deda vlasnik predmetne imovine po osnovu kupoprodajnog ugovora i presude nadležnog suda. Pored toga, on navodi da nije znao da je njegova imovina bila pod upravom Kosovske agencije za privatizaciju i da je bila podvrgnuta postupku privatizacije. Žalba se odnosi na zemljišne parcele 117 i 118 i žalilac osporava odluku komisije zbog toga što je u zaključku iz stava 19 odluke KPCC/228/2014, koja se odnosi na zahtev br. KPA13587, od 30. marta 2014, pogrešno navedeno da je imovina izgubljena usled oružanog sukoba ili okolnosti proisteklih iz sukoba. On navodi da njegova

imovina nije imala status društvene imovine i tu činjenicu je potkrepio dokumentima koje je podneo. Bez obzira na činjenicu da je predmetna imovina bila podvrgnuta postupku privatizacije, on i njegova porodica su izgubili posed nad njom 1999, i, shodno tome, on traži da odluka komisije bude poništena i da sud utvrdi vlasničko pravo nad predmetnom imovinom i da naloži vraćanje u posed.

**Meritum žalbe:**

13. Sud je utvrdio da je žalba protiv odluke KIZK neosnovana zbog činjenice da je Kosovska agencija za privatizaciju počela da upravlja predmetnom imovinom shodno članu 5 Zakona br. 04/L-034 o Kosovskoj agenciji za privatizaciju, bivša uredba UNMIK-a br. 2002/12, koja predviđa sledeće:
- Kosovska agencija za privatizaciju, bivša Kosovska poverenička agencija Agencija ima isključivu administrativnu nadležnost nad: 1.1. preduzećima u društvenom vlasništvu, bez obzira da li su one podvrgnute transformaciji;
  - celokupnom imovinom koja se nalazi na teritoriji Kosova, bilo da su ona organizovana kao pravna lica (subjekti) ili ne, koja obuhvata imovinu u društvenom vlasništvu u ili posle 22. marta 1989, izuzev slučajeva uređenih prema stavu 2 ovog člana.
14. Nadležnost Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju u vezi sa predmetom je zasnovana na Zakonu br. 04/L-033 o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, član 4.1, koji glasi; „Specijalna komora ima isključivu nadležnost nad svim predmetima i postupcima koji uključuju bilo koje od sledećeg:
- osporavanje odluke ili preduzete mere KPA ili Agencije preduzete u skladu sa KPA Uredbom ili Zakonom o Kosovskoj agenciji za privatizaciju;
  - potraživanja protiv KPA ili Agencije koja proizlaze iz neuspeha ili odbijanja KPA ili Agencije za obavljanje radnje ili obaveze u skladu sa zakonom ili ugovorom“.
15. Pored toga, nadležnost Posebne komore je opisana u članu 4, tačka 1.5 koji glasi: zahtev koji tvrdi prava, pravo vlasništvo ili interes s obzirom na bilo koju aktivu ili imovinu nad kojom je Agencija ili KPA imala administrativna odnosno upravna ovlašćenja; vlasništvo

preduzeća ili korporacije; ako takvo pravo, vlasništvo ili interes je navodno nastalo tokom ili pre vremena kada je takvo preduzeća ili korporacija bilo pod upravom KPA ili Agencije.

***Žalba je neosnovana.***

16. Konačno, sud je utvrdio da je odluka komisije ispravna i meritum zahteva i naknadne žalbe nije razmatran zbog činjenice da je imovina oduzeta odlukom organa osnovanog prema zakonu, i, stoga, gubitak se ne može smatrati posledicom oružanog sukoba, već treba da se posmatra kao rezultat postupka privatizacije nadležnog organa.
17. Sud napominje da žalilac, odnosno podnosilac zahteva, ima na raspolaganju pravne lekove iz Zakona br. 04/l-033 o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju i da zahtev treba da uputi nadležnoj instituciji.
18. Shodno napred navedenom i shodno članu 13.3 (c) Uredbe UNMIK-a br. 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

**Pravna pouka**

Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a br. 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

**Beshir Islami, predsednik veća**

**Anna Bednarek, sudija EULEX-a**

**Sylejman Nuredini, sudija**

**Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a**